

Link do produktu: <https://sklep.agru.pl/szabla-podoficerska-ulanska-z-pochwa-wz-1921-kuta-hartowana-do-walki-i-ciec-p-190.html>

Szabla podoficerska ułańska z pochwą wz 1921 kuta hartowana do walki i ciec

Cena	980,00 zł
Dostępność	Dostępność - 3 dni
Numer katalogowy	1921PKPM

Opis produktu

Kuta i hartowana szabla do fechtunku .

Wykonana ze stali sprężynowej 50CrV4 popularny HF 50

Bardzo wytrzymała doskonała do treningu ciec lub kontaktu stal na stal

Ponizej dane źródłowe

Szable wz. 1921 to w okresie międzywojennym najpopularniejsze szable Wojska Polskiego. Wprowadzone zostały rozkazem wydanym przez Ministerstwo Spraw Wojskowych w dn. 12 IV 1921 r. jako regulaminowe uzbrojenie dla wszystkich broni. Wersja oficerska tych szabel miała skórzaną oprawę trzonu rękojeści. Głownia była długości 80 cm i szerokości przy jelcu 3,4 cm, posiadała potrójną bruzdę. Szabla podoficerska różniła się od oficerskiej tym, iż jej rękojeść była niklowana lub polerowana, a trzon był lakierowany na czarno. Jej głownia posiadała jedną bruzdę. Szabla szeregowego kawalerii wyróżniała się drewnianym polerowanym trzonem. Oprawę rękojeści wykonywano ze stali, choć i zdążają się egzemplarze z rękojeścią mosiężną. Szabli tych używano w pułkach kawalerii do roku 1930, kiedy to wycofano je ze względu na złą jakość stali z której zostały wykonane. Do 1939 r. znajdowały się one min. w dywizjonach artylerii konnej, kawalerii Korpusu Ochrony Pogranicza i w kawalerii dywizyjnej.

Szabla oficerska wz. 1921/1922 przeznaczona była dla wszystkich rodzajów broni, wzorowano ją na szabli podoficerskiej wz. 1921, różniła się od niej tym, iż trzon rękojeści obciągnięty był czarną skórą. Wśród szabel wz. 1921/1922, występuje duże zróżnicowanie spowodowane zamówieniami prywatnymi. Głównie przepisowych szabel wzoru oficerskiego miały 80 cm długości, 3,6 cm szerokości, krzywizna wynosiła zaś 3,2 cm, posiadały jedną bruzdę. Pochwy wykonane z niklowanej blachy miały ostrogę oraz dwa pierścienie nośne z ruchomymi koluszkami. Zamawiane na koszt własny szable oficerskie tego wzoru różniły się od przepisowych parametrami głowni i rękojeści. Głównie miały więcej bruzd lub struzin oraz większą krzywiznę. Występowała także ornamentyka, najczęściej pojawiającym się na nich napisem był: "Honor i Ojczyzna". Rękojeści były dopasowane indywidualnie do dłoni zamawiającego.